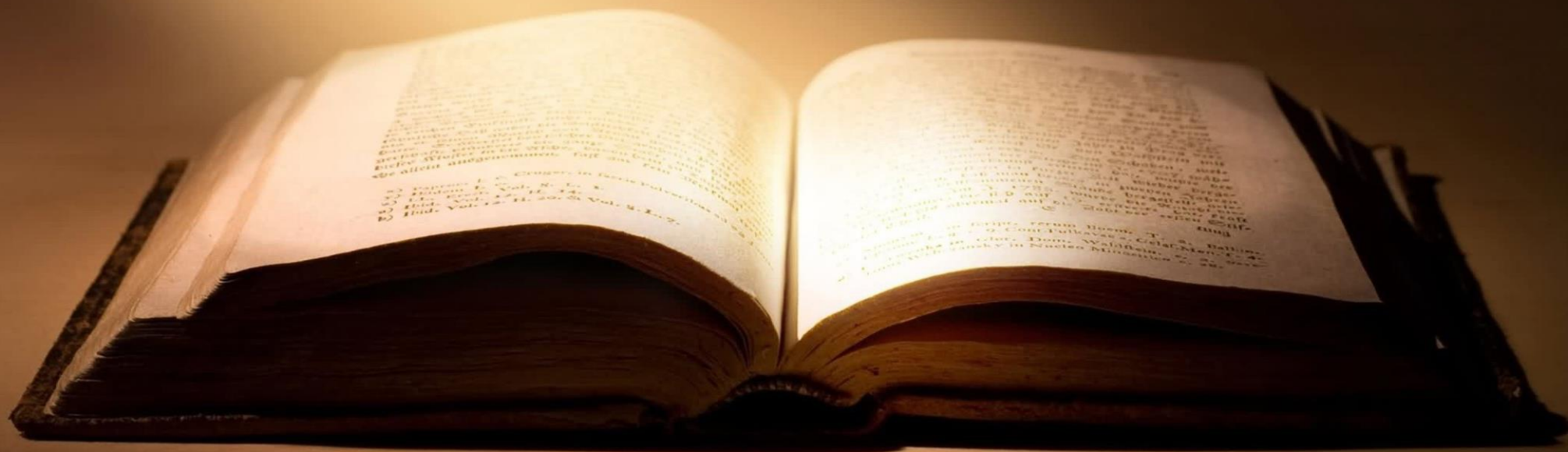


SÁCH DÂN SỐ

Quyển Thứ Tư Của Mô-sê



CHƯƠNG 14

ÍT-RA-EN NỔI LOẠN

¹Toàn thể cộng đồng lớn tiếng kêu la, dân chúng khóc lóc cả đêm ấy. ²Tất cả con cái Ít-ra-en đều kêu trách ông Mô-sê và ông A-ha-ron, toàn thể cộng đồng nói với các ông : “Phải chi chúng tôi chết ở bên đất Ai-cập, hoặc phải chi chúng tôi chết trong sa mạc này cho xong !”

³Sao ĐỨC CHÚA lại đem chúng tôi vào đất này để chúng tôi ngã gục dưới lưỡi gươm, để vợ con chúng tôi bị giặc bắt ? Chúng tôi trở về Ai-cập có tốt hơn không ?” ⁴Họ bảo nhau : “Chúng ta hãy đặt lên một người cầm đầu và trở về Ai-cập.”

⁵Trước mặt toàn thể đại hội của cộng đồng con cái Ít-ra-en, ông Mô-sê và ông A-ha-ron sấp mặt xuống đất . ⁶Ông Giô-suê, con ông Nun, và ông Ca-lép, con ông Giơ-phun-ne, là những người đã tham dự cuộc do thám đất, xé áo mình ra ⁷và nói với toàn thể cộng đồng con cái Ít-ra-en : “Miền đất chúng tôi đã đi qua để do thám là một đất tốt thật là tốt !

⁸Nếu ĐỨC CHÚA thương ta, Người sẽ đưa ta vào đất ấy và ban đất ấy cho ta, một đất tuôn chảy sữa và mật. ⁹Vậy anh em đừng nổi loạn chống ĐỨC CHÚA, và đừng sợ dân đất ấy ! Chúng ta sẽ nuốt chừng chúng. Thần hộ mệnh chúng đã lìa xa chúng, còn ĐỨC CHÚA thì ở với ta. Đừng sợ chúng !”

1/. Dân It-ra-en nổi loạn (Ds 14,1-10).

Lời báo cáo rất đúng, rất thật nhưng cũng rất tai hại của các người do thám đã khiến cho dân It-ra-en mất niềm tin vào quyền năng của Chúa và khiến họ muốn nổi loạn khi nghe thấy rằng đất Ca-na-an mà họ sắp chuẩn bị tái chiếm quả giống như Chúa nói : là một vùng đất tốt tươi, một vùng đất giàu có, phong nhiều đượm sữa và mật. Họ đã chứng kiến và thấy có nhiều loại trái cây ngon ngọt ở trong xứ và đã mang về cho cộng đồng xem một chùm nho khổng lồ.



Tuy nhiên, việc do thám vừa thực hiện mang lại kết quả không khả quan. Thay vì họ tin tưởng vào lời Chúa hứa là sẽ ban phần đất đó cho dân, là chính Chúa sẽ chiến đấu giúp họ, và sẽ ban chiến thắng cho họ, để họ có thể vững tin vào Chúa và tuân phục mệnh lệnh của Chúa : tiến vào đất hứa, thì họ lại nghi ngờ không biết lời hứa này Chúa có thể thực hiện được không vì qua báo cáo, dân đang sống, đang định cư ở đó là những con người quá to con, khỏe mạnh hơn những người It-ra-en nhiều, vả lại thành quách của họ cũng quá kiên vững, làm sao đánh chiếm ?

Thử hỏi với những bất lợi vừa nêu, liệu dân It-ra-en có thể đánh chiếm được không hay chỉ là những miếng mồi ngon cho kẻ địch, cuộc đánh chiếm có phải là một cuộc tự sát tập thể ? Vì thiếu niềm tin vào Chúa. Trong số 12 người do thám thì có đến 10 người (trừ hai ông Ca-lép và Giô-suê) cảm thấy nản lòng, cảm thấy sợ hãi và không muốn tiến quân. Họ chỉ nhìn mọi việc, tuy dù rất thực, nhưng chỉ theo cái nhìn của con người và khiến họ hoang mang, sợ hãi hơn là vững tin vào sức mạnh của Đức Chúa.

Họ thấy những người khổng lồ, khỏe mạnh hơn dân It-ra-en, họ thấy những tường thành cao ngất ngưỡng và quá chắc chắn, với những chiếc cổng kiên cố, khóa chặt, nhìn lại quân mình thì họ tự so sánh mình chỉ giống như những con châu chấu, châu chấu làm sao chống nổi xe ! để rồi họ đưa ra một kết luận hết sức tiêu cực : chúng ta tiêu rồi, chúng ta sẽ không làm được gì đâu. Điều tốt nhất nên làm là quay lại Ai-cập, nếu không muốn bỏ thây trong rừng.

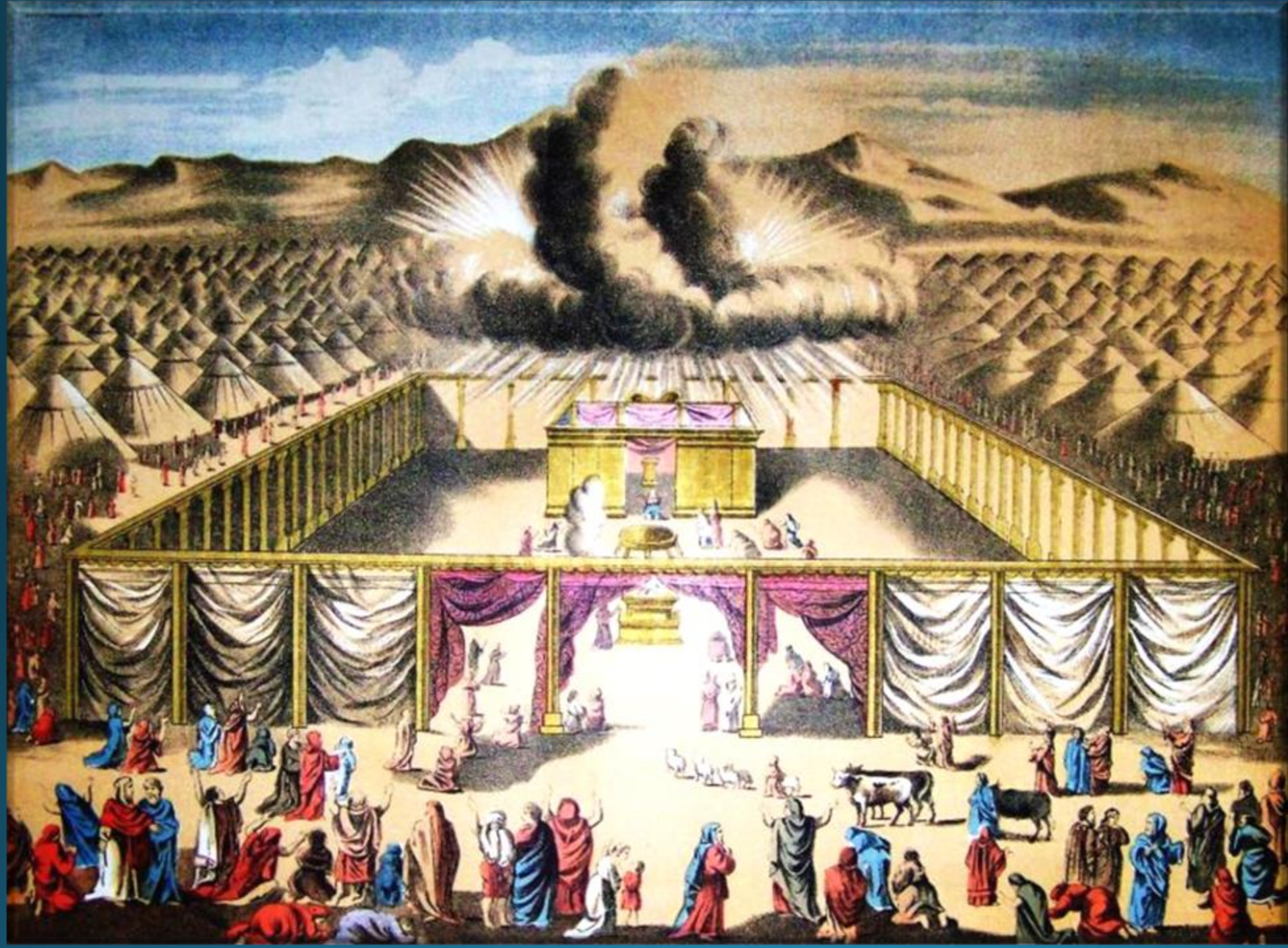
Sự nản lòng của 10 người này đã nhanh chóng lây lan ra khắp cộng đồng khiến dân chúng kêu la, khóc lóc, kêu trách Mô-sê và A-a-ron và kêu trách cả Chúa. Họ muốn nổi loạn chống lại Mô-sê, A-a-ron, chống lại chính Chúa. Họ đòi quay trở về Ai-cập.

Thái độ của dân đã khiến cho Mô-sê, A-a-ron và cả 2 ông Giô-suê và Ca-lép phải bất bình, bực tức, đau đớn và vô cùng sợ hãi vì các ông biết chắc chắn rằng điều này sẽ khiến Đức Chúa nổi giận, và rồi thế nào cũng sẽ có hình phạt giáng xuống trên đám dân cứng đầu cứng cổ này.

Trước tình thế quá ư nghiêm trọng, Mô-sê và A-a-ron chỉ còn biết sấp mặt xuống đất để cầu khẩn van nài xin Chúa đoái thương đừng đánh phạt dân chúng, trong khi Giô-suê và Ca-lép cố hết sức thuyết phục dân, cố hết sức trấn an dân chúng và kêu gọi họ vững tin vào quyền năng của Chúa. Chính Chúa sẽ đưa chúng ta vào đất ấy và ban đất ấy cho chúng ta, một đất tuôn chảy sữa và mật. Tuy nhiên, họ vẫn không nghe và còn tìm cách ném đá các ông.

3/.Ấn lệnh của Đức Chúa (Ds 14,11-38).

¹⁰Cả cộng đồng đang bàn chuyện ném đá các ông, thì vinh quang ĐỨC CHÚA xuất hiện trong Lều Hội Ngộ trước mắt toàn thể con cái Ít-ra-en. ¹¹ĐỨC CHÚA phán với ông Mô-sê : “Dân này còn khinh thị Ta đến bao giờ nữa ? Cho đến bao giờ, chúng không chịu tin vào Ta, mặc dầu Ta đã làm bấy nhiêu dấu lạ ở giữa chúng ?



12 Ta sẽ dùng ôn dịch mà đánh phạt chúng, sẽ không cho chúng hưởng gia nghiệp, rồi Ta sẽ làm cho người thành một dân tộc lớn và mạnh hơn chúng.”

13 Ông Mô-sê thưa với ĐỨC CHÚA: “Người Ai-cập đã nghe biết rằng Ngài đã dùng sức mạnh của Ngài mà đưa dân này ra khỏi đất chúng. **14** Và chúng đã kể lại việc đó cho cư dân đất này. Dân đất này đã nghe biết rằng chính Ngài, ĐỨC CHÚA, Ngài ở giữa dân này, chính Ngài, ĐỨC CHÚA, ...

Ngài cho họ được thấy Ngài tận mắt, rằng đám mây của Ngài dừng trên họ, và Ngài đi trước họ ban ngày trong cột mây và ban đêm trong cột lửa. ¹⁵ Thế mà ĐỨC CHÚA lại muốn giết cả dân này như giết một người ! Các nước đã từng nghe danh tiếng Ngài sẽ nói: ¹⁶ ‘Chính bởi vì ĐỨC CHÚA đã không thể đem dân ấy vào đất Người đã thề ban cho chúng, mà Người đã hạ sát chúng trong sa mạc.’

17 Vậy giờ đây, xin Chúa Thượng của con biểu dương sức mạnh, như Ngài đã phán: **18** ‘**ĐỨC CHÚA** chậm giận và giàu ân nghĩa, chịu đựng lỗi lầm và tội ác, nhưng không dung tha điều gì ; phạt con cháu đến ba bốn đời vì lỗi lầm của cha ông.’ **19** Vậy xin Ngài tha thứ lỗi lầm của dân này theo lượng cả ân nghĩa của Ngài, như Ngài đã từng chịu đựng dân này từ Ai-cập cho đến đây.’”

3/. Con thịnh nộ của Đức Chúa. Rất nhiều lần dân It-ra-en, một dân cứng đầu cứng cổ, yếu kém niềm tin đã tạo phản và chống lại cả Đức Chúa, chống lại những vị lãnh đạo do Chúa tuyển chọn, và cũng đã nhiều lần họ đã phải lãnh lấy án phạt. Vậy mà họ vẫn cứ luôn tỏ ra là một đứa con, một dân tộc bướng bỉnh: thay vì làm vui lòng Đức Chúa, vâng phục Đức Chúa, sống và tuân theo sự hướng dẫn của Chúa thì họ lại cứ muốn làm theo ý riêng, cứ bắt Đức Chúa phải chiều theo ý họ, nếu không thì họ kêu trách,

cầm rằm, chống đối, khước từ đất hứa và từ bỏ Chúa. Ước muốn dai dột của họ là được quay về Ai-cập để sống kiếp nô lệ cho ngoại bang.

Cũng may là còn có Giô-suê và Ca-lép, những con người sáng suốt đã cảm nhận được tội phạm nghiêm trọng của dân. Hai ông đã xé áo để biểu lộ nỗi đau đớn và tức giận vì tin rằng sẽ có nhiều người gục ngã, trước sự đoán phạt công thẳng của Đức Chúa. Họ lớn tiếng trấn an dân chúng bằng việc xác nhận niềm tin mãnh liệt vào quyền năng và sức mạnh của Đức Chúa.

Họ tin tưởng sự chiến thắng không phải nhờ sức mạnh của dân nhưng nhờ cánh tay hùng mạnh của Đức Chúa. Tin rằng Đức Chúa sẽ thực hiện và sẽ hoàn tất những điều Người đã hứa và sẽ dẫn dắt dân vào miền Đất Hứa. Đức Chúa đã xuất hiện trong Lều Hội Ngộ trước mặt toàn dân và tỏ cho Mô-sê biết ý định sẽ dùng “*ôn dịch*” để đánh phạt đám dân bất tín, coi thường Đức Chúa và dám xúc phạm đến các tội tở của Đức Chúa.

Trong hoàn cảnh đó, một lần nữa, chính Mô-sê đã lên tiếng khẩn nài Chúa thương, đừng đánh phạt dân vì tội của họ. Lỗi lầm chính của dân It-ra-en đã khiến Đức Chúa nổi giận là vì dân cho rằng Đức Chúa không đủ khả năng thực hiện lời hứa đưa dân vào miền Đất Hứa an lành. Đứng trước bao phép lạ lớn lao mà Chúa đã thực hiện trước mắt dân, nhưng họ vẫn không nhận ra, họ như đui mù, vô ơn, vô tín.

3/.Tha thứ và trừng phạt (Ds 14,20-38).

²⁰ĐỨC CHÚA đáp : “Ta tha thứ như lời người xin. ²¹Tuy nhiên, Ta lấy sự sống của Ta, lấy vinh quang của Ta là ĐỨC CHÚA, vinh quang tràn đầy cõi đất, mà thề : ²²Không một ai trong những người đã thấy vinh quang của Ta và những dấu lạ Ta đã làm bên Ai-cập và trong sa mạc, nhưng đã thách thức Ta cả mười lần và đã không chịu nghe theo tiếng Ta,

23 không một ai trong những người ấy sẽ được thấy miền đất Ta đã thề hứa với cha ông chúng, tất cả những ai khinh thị Ta sẽ không được thấy đất ấy. **24** Nhưng tôi trung của Ta là Ca-lép, vì được một thần khí khác thúc đẩy, và đã một lòng theo Ta, thì Ta sẽ đưa nó vào đất nó đã đi tới, và dòng dõi nó sẽ chiếm hữu đất ấy. **25** Vì người A-ma-lếch và người Ca-na-an ở vùng đồng bằng, nên ngày mai các ngươi hãy quay trở lại, và theo hướng Biển Sậy mà vào sa mạc.”

26 ĐỨC CHÚA lại phán với ông Mô-sê và ông A-ha-ron : **27** “Cho tới bao giờ cái cộng đồng hư đốn này cứ tiếp tục lắm bằm kêu trách Ta ? Ta đã nghe thấy toàn những lời căn nhằn, đăm con cái Ít-ra-en này cứ lắm bằm chống Ta. **28** Người hãy nói với chúng : Ta thề –sấm ngôn của ĐỨC CHÚA– Ta sẽ xử với các người như lời các người kêu thấu tai Ta.

²⁹Trong sa mạc này, thầy các người sẽ ngã gục : trong các người, tất cả những người đã được kiểm tra đăng ký, từ hai mươi tuổi trở lên, mà đã cầm nhận chông Ta, ³⁰không một ai sẽ được vào đất mà Ta đã giơ tay thề sẽ đưa các người vào cư ngụ, ngoại trừ Ca-lép, con của Giơ-phun-ne, và Giô-suê, con của Nun.

31 Còn các trẻ con mà các người cho rằng sẽ bị bắt làm chiến lợi phẩm, thì Ta sẽ đưa chúng vào, và chúng sẽ được biết đất các người đã chôn bỏ. **32** Còn các người, thầy các người sẽ ngã gục trong sa mạc này. **33** Và con cái các người sẽ đi lang thang trong sa mạc bốn mươi năm, chúng sẽ mang lấy tội phản bội của các người cho tới khi tất cả các người thành thầy ma trong sa mạc.

34 Theo số ngày các người đã đi do thám đất – bốn mươi ngày – mỗi ngày tính là một năm, các người sẽ phải gánh chịu tội ác của các người bốn mươi năm, và các người sẽ biết Ta trừng phạt những kẻ bất tuân như thế nào. **35** Ta, ĐỨC CHÚA, Ta đã phán ; Ta quyết sẽ thi hành như thế cho toàn thể cộng đồng hư đốn này đã cấu kết với nhau chống lại Ta. Trong sa mạc này chúng sẽ bị tiêu diệt và sẽ chết hết.”

36 Những người đã được ông Mô-sê sai đi do thám đất, lúc trở về, đã làm cho cả cộng đồng lắm bầm kêu trách ông, vì những lời xuyên tạc về đất ấy, **37** những người đó đã bị phạt chết ngay trước nhan ĐỨC CHÚA, vì manh tâm xuyên tạc về đất ấy. **38** Chỉ có Giô-suê, con ông Nun, và Ca-lép, con ông Giơ-phun-ne, trong số các người đi do thám đất, là còn sống.

3/.Tha thứ và hình phạt (Ds 14,10-38).

Lời khẩn nài của Mô-sê đã khiến Đức Chúa nguôi giận, không đánh phạt dân bằng ôn dịch. Tuy nhiên, những kẻ hay tạo phản, thất tín thất trung quả thật không xứng đáng được nhìn thấy, được tiến vào miền đất hứa vì họ đã không tin. Qua sự phân xử, Đức Chúa cũng báo trước số phận của dân như sau :

[1]. Dân sẽ còn phải lang thang trong hoang mạc 38 năm nữa. Như vậy, tổng cộng của cuộc hành trình nơi hoang mạc là 40 năm;

[2]. Trong thời gian đó, thế hệ già nua, từ 20 năm trở về trước sẽ chết và không vào được đất hứa, trừ Ca-lép và Giô-suê;

[3]. 10 thám tử hoài nghi cũng sẽ chết do báo cáo xấu xa và bất tín của họ (Ds 14,36-38).

Những người dân bất tín than vãn rằng họ muốn chết trong đồng vắng (Ds 14,2) và con cái họ sẽ phải chết trong xứ Ca-na-an vì lưỡi gươm của quân thù (Ds 14,3), nhưng Đức Chúa tuyên bố rằng con cái họ sẽ được sống trong xứ Ca-na-an còn người lớn thì sẽ chết trong đồng vắng ! Qua chính môi miệng của họ mà Đức Chúa đã tuyên án họ. Có thể nói vui rằng A-a-ron và Mô-sê sẽ là những người dẫn đầu đám tang lớn nhất mọi thời đại.

Tiếp theo sau hai ông là vô số những người It-ra-en già nua sẽ không ai được vào đất hứa, sẽ phải chết và sẽ được chôn cất trong nơi hoang mạc. Ngay ngày hôm đó, 10 người do thám gây hoang mang cho cộng đoàn đã bị phạt chết ngay trước nhan Đức Chúa. Chuyện này xảy ra tại Kadesh-barnea gần Kar-ka thuộc vùng Hoang mạc Xin (Zin) (x. bản đồ 44/136).

4/.Dân Ít-ra-en thất bại (Ds 14,39-45).

³⁹Khi ông Mô-sê thuật lại các lời ấy cho toàn thể con cái Ít-ra-en, thì dân chúng đã kêu khóc thảm thiết. ⁴⁰Thế rồi họ dậy sớm, kéo nhau lên đỉnh núi, và nói : “Này chúng tôi lên nơi mà ĐỨC CHÚA đã nói, vì chúng tôi đã phạm tội.” ⁴¹Ông Mô-sê trả lời : “Sao anh em lại trái lệnh ĐỨC CHÚA như thế ? Việc này sẽ không thành công. ⁴²Đừng lên, ĐỨC CHÚA không ở với anh em đâu : anh em sẽ bị quân thù đánh bại.

⁴³Phải, quân A-ma-lếch và quân Ca-na-an sẽ chặn đánh anh em ở đó, và anh em sẽ ngã gục dưới lưỡi gươm, bởi vì anh em đã bỏ không theo ĐỨC CHÚA, và ĐỨC CHÚA không ở với anh em nữa.” ⁴⁴Họ khăng khăng kéo lên đỉnh núi, trong khi Hòm Bia Giao Ước của ĐỨC CHÚA cũng như ông Mô-sê không rời khỏi trại. ⁴⁵Quân A-ma-lếch và quân Ca-na-an đóng trên núi ấy đã tràn xuống tấn công và đánh đuổi họ tan tành cho tới Khoóc-ma .

Đoạn Thánh Kinh này cho thấy đoàn người đã đến gần Đất Hứa, nhưng vì thiếu lòng tin, nhiều người nổi loạn chống lại Mô-sê, A-a-ron và chống lại cả Đức Chúa, nên họ sẽ chẳng được vào đất hứa, như lời Chúa đã phán, tất cả những người đó sẽ phải chết trong hoang mạc và vì lỗi của họ, con cháu của họ còn phải lang thang thêm 38 năm nữa trước khi vào được đất hứa. Tuy rất đau buồn sau khi Chúa phán với Mô-sê, nhưng họ vẫn không tin vào Chúa, họ tự ý kéo nhau lên núi (không thấy ghi là núi nào).



Có thể họ nghĩ rằng, con đường ngắn nhất có thể về đến đất hứa chính là con đường thẳng, đi ngang qua một số thành và một số dân. Họ đúng là những con người thiên cận và cố chấp. Họ không lường được sức mạnh của đối phương và sức mạnh của dân tộc họ. Hiểu rõ những hiểm nguy nên qua Mô-sê, chúa truyền cho họ phải đi qua con đường khác, tuy xa hơn, khó đi hơn nhưng an toàn hơn.

Nhiều người trong bọn họ không tin và không chấp nhận đi đường vòng, họ tự ý liều mạng đi đại và họ đã bị đánh bại cách thảm thương. Khi họ nhận ra thì đã quá muộn : nhiều người đã phải phơi thây, chết thảm thương trước sức mạnh của quân thù. Điều này đã khiến Mô-sê lo sợ và can ngăn vì việc làm này không phải do lệnh Chúa và Chúa sẽ không chúc phúc cho họ.



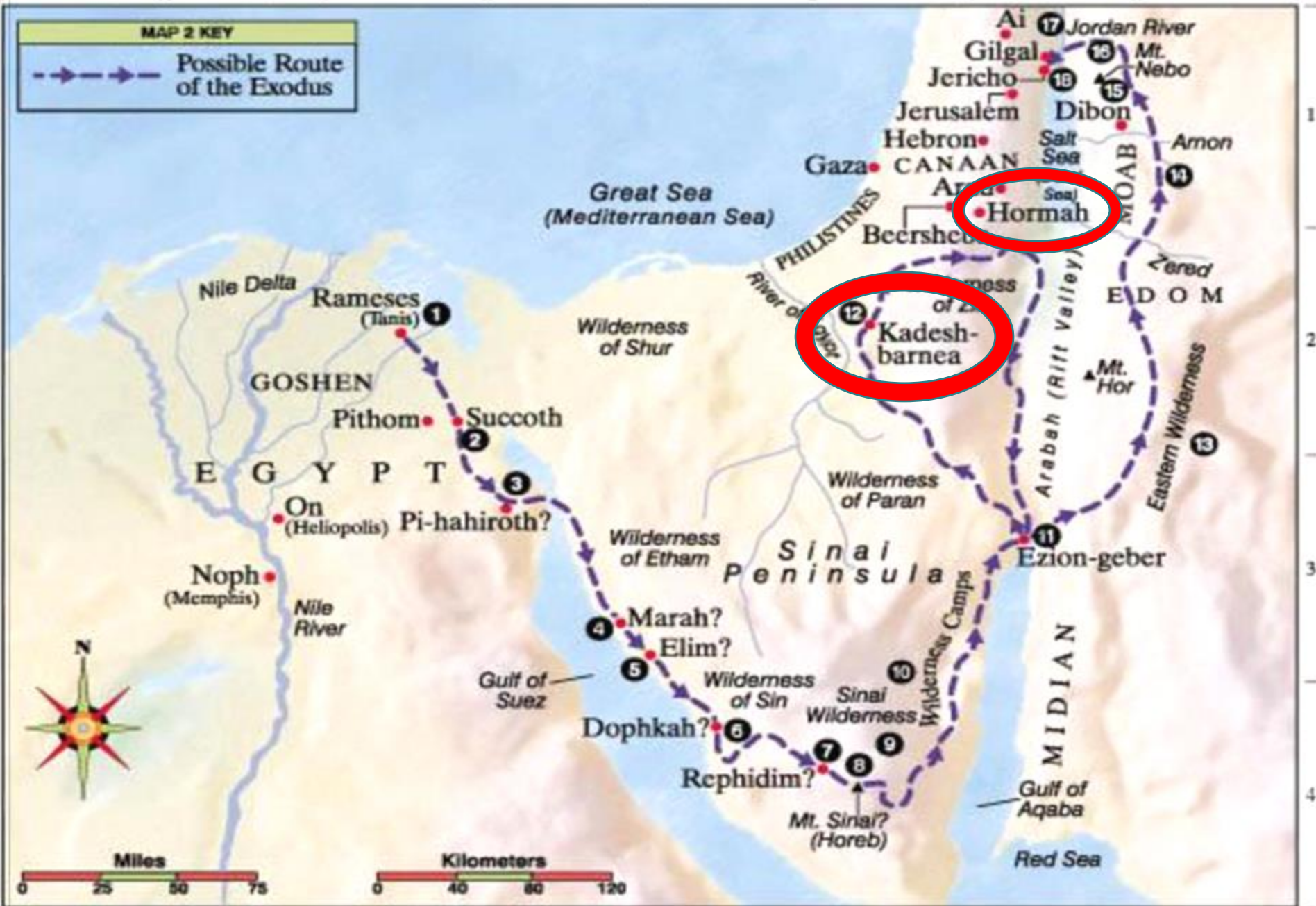
Đức Chúa đã không ra lệnh cho họ tiến đánh dân A-ma-lếch và người Ca-na-an ở vùng đồng bằng, nhưng bảo họ phải quay trở lại và theo hướng Biển Sậy (còn gọi là Biển Đỏ), vậy mà họ vẫn không nghe, họ cứ khăng khăng kéo nhau lên đỉnh núi, và ở đó, họ đã bị quân A-ma-lếch và quân Ca-na-an đánh đuổi họ đến tận **Khooc-ma (Hormah)**, cách Bô-e Se-va 4km về phía đông (x. Bản đồ 44/136).

ISRAEL'S EXODUS FROM EGYPT AND ENTRY INTO CANAAN

MAP 2

MAP 2 KEY

→ Possible Route of the Exodus



Tóm Kết Chương 14

- 1/.Dân It-ra-en lại nổi loạn.
- 2/.Thiên Chúa định dùng ôn dịch đánh phạt.
- 3/.Mô-sê và A-a-ron kêu xin.
- 4/.Sự tha thứ và án phạt.
- 5/.Cuộc xâm chiếm thất bại.

*“Lời chúa là ngọn đèn soi cho con bước,
là ánh sáng chỉ đường con đi”.*

(Tv 119, 105)

Hết Chương

14